

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Niculaevici Veaceslav,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Niculaevici Veaceslav către Inspectoratul de Poliție Ungheni cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 13 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

Dosarul nr. 3ra-238/23
NR. PIGD 2-21070859-01-3ra-09.032023

Temeiurile recursului nu se încadrează în prevederile art.246 (în vigoare până la 1 septembrie 2023) Cod administrativ

Judecătoria Ungheni (D. Racoviță)
Curtea de Apel Chișinău (G. Mîra, A. Bostan, G. Dașchevici)

18 februarie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de Niculaevici Veaceslav

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:
Stela Procopciuc, *Președinte*,
Oxana Parfeni,
Diana Stănilă, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La data de 25 mai 2021 Niculaevici Veaceslav a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului de poliție Ungheni, prin care a solicitat anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea prelungirii dreptului de portarmă.

2. În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, prin sentința Judecătorei Ungheni nr. 1-106/2005 din 22 aprilie 2005 a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. b) din Codul penal (redacția anului 2002), fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, iar în conformitate cu prevederile art. 90 din Codul penal, pedeapsa aplicată a fost suspendată pe un termen de probă de 2 ani, antecedentele penale fiind stinse integral în anul 2007.

3. În anul 2009, adică cu 4 ani după emiterea sentinței de condamnare, ca urmare a depunerii cererii reclamantului către Comisariatul de poliție Ungheni (pe atunci), cu anexarea tuturor actelor impuse prin Legea nr. 110 din 18 mai 1994 cu privire la arme, pe numele său a fost eliberată autorizație și permis de portarmă pe un termen de 5 ani asupra pistolului cu bile de cauciuc de model „xxxxx”, calibru 9 mm Tr, nr. KO-017914 și armei lungi cu țeavă lisă de model xxxxx, calibru 12 mm, nr. 082760714

4. Autoritatea competentă nu a statuat o interdicție sau impediment la eliberarea autorizației și permisului de portarmă, pe motiv că la acel moment antecedentele penale erau stinse. Urmare a intrării în vigoare a Legii nr. 130 din 08 iunie 2012, fiind statuată aceeași stare de fapt, și anume aceeași condamnare din 2005, la cererea reclamantului privind prelungirea autorizației și permisului de portarmă, de către autoritatea competentă, la 24 martie 2015 cererea sa a fost admisă, pe numele său fiind eliberate permisul de armă nr. xxxxx eliberat la 24 martie 2015 și, respectiv, permisul de armă nr. xxxxx eliberat la 24 martie 2015.

5. În atare situație, organele competente, la justă valoare, au statuat și interpretat prevederile art. 7 din Legea nr. 130 din 08 iunie 2012, reclamantul nefiind subiectul acestor incidente, prin prisma art. 22 din Constituția Republicii Moldova (privind neretroactivitatea legii).

6. La expirarea termenului de valabilitate a permiselor de portarmă (5 ani) menționate supra, reclamantul la 27 octombrie 2020 a înaintat o cerere către autoritatea competentă a Inspectoratului de poliție Ungheni, privind prelungirea acestor permise, anexând în acest sens toate documentele aferente, printre care și certificatul narcologic nr. 2594 din 27 octombrie 2020, avizul consultativ psihiatric nr. 1428 din 27 octombrie

2020, actul de control întocmit de agentul constator din cadrul Inspectoratului de poliție Ungheni.

7. Urmare a examinării cererii peste termenul stabilit, prin decizia comisarului șef al Inspectoratului de poliție Ungheni nr. 4 din 19 aprilie 2021, a fost revocat dreptul de deținere, port și folosire a armelor menționate, obținut în baza permisului de armă eliberat la 24 martie 2015, pe motiv că în urma verificărilor în Registrul informației criminalistice și criminologice, s-a stabilit că Veaceslav Niculaevici în 2005 a fost condamnat conform art. 217 alin. (5) și art. 90 din Codul penal, la privațiune de libertate pentru un termen de 5 ani, cu termen de probă de 2 ani.

8. Consideră reclamantul că decizia Comisarului șef al Inspectoratului de poliție Ungheni din 19 aprilie 2021 este una neîntemeiată și este pasibilă anulării, or, actul contestat intră în contradicție cu art. 4, 16 alin. (2), 22, 46 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova.

9. Refuzul în prelungirea permiselor de portarmă sau revocarea dreptului de deținere, port, folosire a armelor, urma a fi operat în cazul survenirii unor alte circumstanțe de fapt și nu prin situația din anul 2005, fiind prelungite autorizațiile vizate periodic din 5 în 5 ani.

10. În consecință, reclamantul a menționat că în privința sa a fost emis un act individual defavorabil, fără a fi audiat pe cazul dat pentru explicarea tuturor motivelor de fapt și de drept asupra situației vizate, în coraport cu tolerarea situației survenite în temeiul Legii nr. 130 din 08 iunie 2012, în acest sens, în 2015, fiind prelungite permisele nominalizate mai sus.

11. Sub incidența prevederilor art. 7 din Legea nr. 130 cad un șir de persoane, care anterior au fost condamnate, în privința acestora fiind aplicate prevederile menționate supra, fapt care repetat confirmă că actul administrativ individual a fost emis doar în privința reclamantului ca fiind o decizie subiectivă. Or, Serghei Bandati și Serghei Hușanu, care, la fel, dețin permis de portarmă, au fost anterior condamnate pentru comiterea infracțiunilor legate de substanțe narcotice.

12. Reieșind din conținutul deciziei șefului Inspectoratului de poliție Ungheni nr. 4 din 19 aprilie 2021, se atestă că în ea, doar se indică drept motiv la revocarea dreptului lui Veaceslav Niculaevici, incidența prevederilor art. 7 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 130 din 08 iunie 2012, fără a fi tălmăcită și explicată această normă prin prisma Legii nr. 110 din 18 mai 1994 cu privire la arme, cu explicarea motivelor de fapt și de drept pentru care reclamantul cade sub incidența interdicțiilor vizate.

13. Mai mult ca atât, faptul lipsei de verificare și corectitudinea examinării cazului dat complet și obiectiv, rezultă din însăși denaturarea unor aspecte ca fiind constatate, precum că reclamantul a fost condamnat conform art. 217 alin. (5) din Codul penal. Nu a fost indicată legea conform căreia reclamantul poate exercita drepturile sale constituționale în vederea contestării actului administrativ, fiind indicate doar unele norme din lege necunoscută. La caz, reclamantul a constatat că decizia Inspectoratului de poliție Ungheni nr. 4 din 19 aprilie 2021, nu conține în textul acesteia motivarea.

14. Solicită reclamantul:

- anularea integrală a deciziei Inspectoratului de poliție Ungheni nr. 4 din 19 aprilie 2021, prin care s-a dispus revocarea dreptului de deținere, port și folosire a armelor de foc a lui Veaceslav Niculaevici pentru: - pistol cu bile de cauciuc

de model „xxxxx”, calibru 9 mm Tr, nr. KO-017914 obținut în baza permisului de portarmă nr. xxxxx, eliberat la 24 martie 2015; - armă lungă cu țeavă lisă de model xxxxx, calibru 12 mm, nr. 082760714 obținut în baza permisului de armă nr. xxxxx, eliberat la 24 martie 2015;

- obligarea Inspectoratului de poliție Ungheni de a prelungi dreptul de portarmă

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

15. Prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 02 februarie 2022, acțiunea înaintată de Niculaevici Veaceslav, a fost respinsă ca neîntemeiată

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

16. Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la data de 18 februarie 2022 Niculaevici Veaceslav a depus apel împotriva hotărârii Judecătoriei Ungheni din 02 februarie 2022, solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii, prin care acțiunea să fie admisă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

17. Prin decizia din 13 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Niculaevici Veaceslav și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Ungheni din 02 februarie 2022.

18. Instanța de apel a constatat că Inspectoratul de poliție Ungheni în luarea deciziei nr. 4 din 19 aprilie 2021, de a revoca dreptul de deținere port și folosire a armelor de foc în privința reclamantului, corect a constatat că acesta se afla în situația prevăzută la art. 7 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 130 din 08 iunie 2012 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă.

19. Statutul de condamnat și statutul persoanei cu antecedente penale, este diferit, or, însăși Legea nr. 130 din 08 iunie 2012 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă, la art. 7 alin. (2) lit. b) prevede că, permisul de procurare a armelor letale și neletale supuse autorizării și, după caz, permisul de armă, nu se acordă persoanelor cu antecedente penale, iar lit. e) din același alineat prevede restricția în privința persoanelor condamnate pentru infracțiuni comise cu intenție, cu folosirea substanțelor stupefiante.

20. Prin urmare, instanța de apel a apreciat respingerea argumentului reclamantului ca ar întruni condițiile legale pentru prelungirea permisului de portarmă, având în vedere că prin încheierea Judecătoriei Ungheni din 22 decembrie 2006 acesta a fost reabilitat, iar reabilitarea judecătorească anulează toate incapacitățile și decăderile din drepturi. Or, nu are relevanță dacă antecedentele penale ale lui Veaceslav Niculaevici au fost sau nu stinse, sau dacă ar fi fost reabilitat în drepturi, astfel că, după cum s-a constatat, reclamantul anterior a fost condamnat prin hotărâre judecătorească irevocabilă pentru comiterea unei infracțiuni cu intenție legate de circulația ilegală a substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor acestora.

21. Instanța de apel a menționat că reabilitarea lui Veaceslav Niculaevici nu duce

în mod automat la dobândirea dreptului de referință, or, prin reabilitare se înțelege reintegrarea socială a persoanei, iar procedura de procurare, deținere, port și folosire a armei sunt reglementate expres și imperativ de Legea nr. 130 din 08 iunie 2012 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă, care urmează a fi îndeplinite cumulativ. Or, restrângerea unor drepturi se impune în scopul apărării securității publice, care reprezintă un ansamblu de dispoziții prin care se asigură ordinea publică, armonia socială, respectul față de lege și decizii legitime ale autorităților publice.

22. Instanța de apel și prima instanță au respins ca nefondat argumentul reclamantului, precum că actul administrativ individual contestat nu este motivat, or, din decizia șefului Inspectoratului de poliție Ungheni nr. 4 din 19.04.2021, rezultă că aceasta conține circumstanțele de fapt și de drept în privința soluției adoptate.

23. La fel, a fost respins și argumentul reclamantului, reiterat în cererea de apel, precum că autoritatea publică a emis actul cu omiterea etapei de audiere a participanților la proces. Or, această omisiune a fost înlăturată în cadrul cercetării judecătorești în prezenta cauză. Totodată, în contextul în care reclamantul prin explicațiile sale nu a putut înlătura circumstanțele care au impus emiterea deciziei contestate, neaudierea în cadrul procedurii administrative nu poate afecta legalitatea actului administrativ individual din speță.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

24. La 02 februarie 2023 Niculaevici Veaceslav a declarat recurs împotriva deciziei din 13 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău și la 14 februarie 2023 a prezentat motivarea recursului.

25. În motivarea recursului, recurentul a indicat că a fost restabilit în toate drepturile legale, prin prisma prevederilor art. 110, 111, 112 Cod penal, fapt care determină eliminarea lui de sub incidența prevederilor art. 7 alin.(2) lit. e) din Legea nr. 130 din 08.06.2012.

26. A mai indicat că atât instanța de fond, cât și instanța de apel nici nu au ținut cont de prevederile art. 23, 29 Cod administrativ, ce ține de tratare egală a cetățenilor și de principiul de proporționalitate la emiterea actelor administrative, fapt care cu desăvârșire a fost stabilit față de Niculaevici Veaceslav, care a fost tratat diferit de alte persoane care se află în aceeași situație.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

27. Art. XI. alin. (1) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative, prevede următoarele:

„Prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. IV, V pct. 1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 1 septembrie 2023.”

28. Art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție):

„Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.”

29. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ (în vigoare până la 01 septembrie 2023) prevede următoarele:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs. Pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.”

30. Conform art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului):

„recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel”.

31. Art. 246 alin. (1) și (2) Codul administrativ (în vigoare până la 01 septembrie 2023) prevede:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere. (2) Recursul se declară inadmisibil în special când: a) decizia instanței de apel nu poate fi contestată cu recurs; b) recursul este depus în mod repetat; c) recursul este depus de o persoană neîmputernicită; d) recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1); e) motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2); f) cererea de recurs nu corespunde cerințelor stabilite la art. 244 alin. (2), art. 233 alin. (1) și (2) și art. 234 alin. (2) și recurentul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de Curtea Supremă de Justiție

MOTIVAREA INSTANȚEI

32. Cu referire la termenul recursului, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la 13 decembrie 2022 și 15 decembrie 2022 a expedit dispozitivul deciziei către recurent, însă date referitor la recepționarea ei la materialele dosarului lipsesc. Prin urmare, recursul nemotivat din 02 februarie 2023 se considera a fi depus în termen.

33. Decizia motivată a instanței de apel a fost notificată recurentului la data de 13 februarie 2023 (f.d 123). Prin urmare, motivarea recursului prezentată la 14 februarie 2023 este în termen.

34. Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

35. Completul Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „*în special*” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea pe fond a recursului.

36. În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne

deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

37. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus.

38. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

39. Invocarea de către recurent a încălcării prevederilor art. 23 și 29 din Codul administrativ, referitoare la tratarea egală a cetățenilor și principiul proporționalității, nu poate fi reținută. Simpla existență a unor soluții diferite în cauze aparent similare nu este suficientă pentru a constata o încălcare a principiului egalității, întrucât fiecare procedură se întemeiază pe circumstanțele concrete ale subiectului. Nu orice tratament diferențiat constituie discriminare, legea sancționând exclusiv acele diferențieri lipsite de o justificare obiectivă și rezonabilă. Or, recurentul nu a demonstrat existența unui criteriu discriminatoriu și nici lipsa unei justificări legale a măsurii contestate. Mai mult, chiar presupunând existența unui tratament diferit față de alte persoane, acest fapt nu generează automat dreptul recurentului de a beneficia de un tratament identic, întrucât nu este exclus ca în cazurile invocate cu titlu de comparație, actele administrative să fi fost emise eronat, iar în situația recurentului acestea să fie conforme legii.

40. De asemenea, Completul Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

41. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

42. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141,§39).

43. La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

44. În circumstanțele menționate, Completul Curții Supreme de Justiție ajunge la

concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Niculaevici Veaceslav.

45. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 230 și 246 din Codul administrativ, în vigoare la momentul depunerii recursului,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Declară inadmisibil recursul depus de Niculaevici Veaceslav.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă